

IN MEMORIAM

Gorana Doliner (Sarajevo, 7. kolovoza 1945. – Zagreb, 8. ožujka 2020.)

Dana 8. ožujka 2020. godine preminula je u Zagrebu u 75. godini života članica Hrvatskoga muzikološkog društva od njegova osnutka i Hrvatskoga društva skladatelja, muzikologinja po zvanju, zanimanju i intimnom izvornom pozivu i uvjerenju, dr. sc. Gorana Doliner.

U Sarajevu (FBiH), gdje je i rođena, završila je opće i glazbeno osnovno i srednjoškolsko obrazovanje te 1970. diplomirala na Muzikološkom odsjeku Muzičke akademije Univerziteta u Sarajevu. Doktorirala je 1997. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Svoj profesionalni muzikološki život započela je odmah nakon stjecanja diplome u rodnom Sarajevu na Srednjoj muzičkoj školi i Muzičkoj akademiji te kao suradnica u programima redakcije ozbiljne glazbe Radio-Sarajeva, a povremeno i kao glazbena kritičarka. Od 1980. djeluje u Zagrebu, prvo na Muzikološkom zavodu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, a od 1983. na Zavodu za muzikološka istraživanja Istraživačkog centra JAZU, koji je 1993. preimenovan u Odsjek za povijest hrvatske glazbe Zavoda za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU, gdje je 2012. umirovljena. Usto je 1981. – 1985. predavala povijest glazbe na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu.

U okvirima široke lepeze njezinih muzikoloških interesa, od etnomuzikologije, glazbene historiografije, sociologije, terminologije do glazbene kritike, žarište znanstvenog i istraživačkog zanimanja Gorane Doliner bila je crkvena tradicijska glazba, poglavito glagoljaško pjevanje. Rezultate svoga rada izlagala je na brojnim znanstvenim skupovima u Hrvatskoj i u inozemstvu, a 1995. organizirala je međunarodni znanstveni skup *Music, Violence, War and Gender* studijske grupe Music and Gender of the International Council for Traditional Music (ICTM) u Puntu na otoku Krku. Usto je bila suradnica na znanstveno-istraživačkim projektima što ih je financiralo današnje Ministarstvo znanosti i obrazovanja, odnosno njegovi prethodnici različitih naziva, *Fundamentalna istraživanja za povijest hrvatske glazbe* (vodi-

telj Stanislav Tuksar) i *Hrvatska glazbena historiografija do 1945. godine* (1996. – 2014., voditeljica Sanja Majer-Bobetko) te je i sama vodila dva projekta: *Tradicija glagoljaškog pjevanja* (2002. – 2006.) i *Tradicija glagoljaškog pjevanja – usporedbe* (2007. – 2011.). Na različite teme vezane uz hrvatsku glazbenu baštinu održavala je gostujuća predavanja na sveučilištima u Hrvatskoj, Australiji, Sloveniji te Bosni i Hercegovini, a svoja intenzivna i opsežna istraživanja provodila je i u okviru stipendije RSS Open Society Scheme (part time) od 1998. do 2000. u Sloveniji, Hrvatskoj i Francuskoj.

Muzikološka popudbina Gorane Doliner obuhvaća mnoštvo članaka, od publicističkih do znanstvenih, te znanstvene knjige *Glagoljaško pjevanje u Kraljevici. Književnopovijesne pojave, tekstualne strukture i glazbene osobine napjeva* (2011.) i *Hrvatska glazbena historiografija u 19. stoljeću* (u koautorstvu sa Sanjom Majer-Bobetko i Zdravkom Blažekovićem, 2009.), a priredila je i sv. II *Spomenika glagoljaškog pjevanja u Novom Vinodolskom*, što ga je uredio Jerko Bezić (1999.). Potpuno je razvidno da glagoljaško pjevanje stoji kao svojevrsni *cantus firmus* njezine muzikološke polifonije. Višedesetljetnim upornim istraživanjem i analizom arhivske građe zasnovanim na interdisciplinarnom pristupu, kojim se nastoje utvrditi međusobni odnosi između napjeva i tekstova, Gorana Doliner unijela je *novum* u dotadašnje pristupe istraživanju i proučavanju glagoljaškog pjevanja. Naposljetku, podastrijela je hrvatskoj javnosti i svojevrsni *hommage* tradiciji glagoljaškog pjevanja u obliku zvukolika na kompaktnom disku, objavljenom 2011. godine.

Strastvena istraživačica i vrsna znanstvenica Gorana Doliner svojim je priložima znatno obogatila prostor hrvatske glazbe, muzikologije i kulture uopće. Za svoja je postignuća nagrađena u dva navrata, 2010. i 2012. godine, Nagradom »Dragan Plamenac« Hrvatskoga muzikološkog društva.

Napokon, sjećanja muzikoloških suputnika i prijatelja Gorane Doliner ne iscrpljuju se samo njezinom muzikološkom ostavštinom jer je riječ o časnoj osobi iznimna kreativna i emotivna naboja, nesebičnoj, brižnoj i uvijek spremnoj pomoći drugima, kako kolegijalno, tako i prijateljski. O razmjerima ovih osobina ponajbolje svjedoči njezin humanitarni angažman kad je na svoj tihi i nenametljiv način pomagala brojnim izbjeglicama iz ratom razorenog Sarajeva, i to u trenutcima kad je i sama proživljavala tešku obiteljsku tragediju. Drugim riječima, Gorana Doliner bila je osoba neupitna integriteta u svakom pogledu, a njezini su radovi nezaobilazan i vrijedan dio hrvatske muzikološke baštine.

Sanja MAJER-BOBETKO
Zagreb